

γκρενά ἐπίθ. ἄκλ. σύνηθ. γρινά "Ἄνδρ.(Κόρθ.) γκρινά "Ἀλόνν.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *grenat* = πολύτιμος λίθος χρώματος ὁμοίου πρὸς τὸ τοῦ καρποῦ ροῖας.

Ὁ ἔχων χρῶμα ὅμοιον πρὸς τὸ τοῦ καρποῦ ροῖας, ζωηρῶς ἐρυθρὸς σύνηθ.: "Υφασμα-φόρεμα-βελοῦδο-κουρτίνα γκρενά σύνηθ. Δὲν ἔβλεπε τὴν ὥρα νὰ βραδυάσῃ, γιὰ νὰ φανῇ 'ς τὸ μαγαζὶ τὸ γκρενά ἐκεῖνο καπελάκι μὲ τὸ ἄσπρο φτερό Γ. Ξενόπ., Κόσμος, 159. || Ποίημ.

Κανεῖς διαβάτης δὲν περνᾷ,
κανένα αὐτὴ δὲν καρτερεῖ,
ποὺ 'ς τὸ μπαλκόνι ὀρθὴ φορεῖ
τὸ γιορτινὸ τῆς τὸ γκρενά

Ζ. Παπαντ., εἰς Ἀνθολ. Η. Ἀποστολίδ., 336.

Ν' ἀναγαλλιῶ 'ς τίς μυρουδιές π' ἀφίνουν τὰ χαγιάτια
μὲ τὰ γκρενά γαρούφαλα καὶ τοὺς βασιλικοὺς
Π. Στυλῆτ., εἰς Ἀνθολ. Η. Ἀποστολίδ., 458.

γκρενιάς ὁ, Πηλ. Παπαγεωργ., Σιτάρ., 21 γκρινιάς Εὐβ. (Γραμπ.) Πελοπ. (Βερεστ. Γαργαλ. Δίβρ. Ἡλ. Κοπαν. Λάλ. Μαντίν. Φεν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀστακ. Λεπεν.) γρινιάς Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ.) Πελοπ. (Κάμπ. Λακων.) γρινιάς Εὐβ. (Κάρυστ.) γρινιές Εὐβ. (Κάρυστ.) γρενιάς Πηλ. Παπαγεωργ., Ἑλλην. σιτηρογρ., 111 Φ. Τζουλιᾶδ., Τὸ σιτάρι, 15 γρουνιάς Πηλ. Παπαγεωργ., Ἑλλην. σιτηρογρ., 111.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ποικιλία Σίτου τοῦ ἡμέρου (*Triticum sativum*) ἔχοντος ἐπιμήκη στάχυν χρώματος ἐρυθροῦ μετ' ἀκανονίστων αἰθέρων ἔνθ' ἄν.: Ὁ γκρινιάς κάνει καλὸ ψωμί, δὲν κάνει ὁμως γιὰ τραχανοχυλοπίτες, γιὰτὶ ἔναι τὸ ἀλεύρι του μουντὸ (= πιτυροῦχο) Πελοπον. (Γαργαλ.) Ἑσπεῖρα τὸ τρανὸ χωράφι οὐλο μὲ γκρινιᾶ αὐτόθ.

γκρεουσάδι τό, ἐνιαχ. γκριουσάδ' Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Καλλιπ. Καρυὰ Κρυόβρ. Μαυρέλ. Σταγιάδ. Σουκαμν. Φωτειν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Καρπερ.) γκλιουσάδ' Θεσσ. (Κρυόβρ. Σουκαμν.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *greushu*.

Τὸ δασικὸν δένδρον Φιλλυρέα ἢ μεσαία (*Phillyrea media*), τῆς οἰκογ. τῶν Ἑλαιδῶν (*Oleaceae*) ἔνθ' ἄν.: Γιὰ κάψ' μου τὸ 'χουμ' τοῦ γκριουσάδ' Θεσσ. (Καλλιπ.) Δὲν ἔχουμι ἰδῶ πορνάρ' κὶ γκριουσάδ' Μακεδ. (Καρπερ.) Συνών. ἀγλαβιτσιᾶ, ἀγλανιδιᾶ, ἀγριομυρτιᾶ, γκρεουσάρι, γκρεοῦσι, γκρεοῦσιᾶ, ἐγλενιός, μερέτι, φελύκι, φιλλοουριᾶ, φλυτσαῖρι.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκριουσάδια Μακεδ. (Καρπερ.)

γκρεουσάρι τό, ἐνιαχ. γκριουσάρ' Θεσσ. (Ἀετόλοφ.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *greushu*.

Γκρεοῦσάδι, τὸ ὅπ. βλ.: Μάζωναν φουκάλια, κουκκινουφούκαλα, γκριουσάρια.

γκρεοῦσι τό, ἐνιαχ. γκρέουσ' Θεσσ. (Ἀγ.) γκρέουσου Θεσσ. (Καλλιπ.) γκρέος Χελδρ. - Μηλιαρ., Δημ. ὄνομ. φυτ., 58 — Λεξ. Δημητρ. γκραοῦσ' Μακεδ. (Ἀρκοχώρ. Μοσχοπόταμ.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *greushu*.

Γκρεοῦσάδι, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν.: Τοῦ γκρέουσου καίει πονλὸν 'ς τὴ φουτιὰ Θεσσ. (Καλλιπ.)

γκρεουσιὰ ἡ, ἐνιαχ. γκρεουσιὰ Θεσσ. (Ἀγ.) γκρεουσιὰ Χελδρ. - Μηλιαρ., Δημ. ὄνομ. φυτ., 58 — Λεξ. Δημητρ. γκρέουσα Θεσσ. (Μελιβ.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *greushu*.

Γκρεοῦσάδι, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν.

γκρέπι τό, Ἡπ. (Θεσπρωτ. Παρχμυθ. κ.ά.) Σαλαμ.

Ἐκ τοῦ Ἀλβαν. *grip* = ἄγκιστρον.

1) Ἀγκιστρον ἀλιείας Σαλαμ. 2) Ἀγκιστρον ἐνδύματος Σαλαμ. 3) Μικρὸς ἀργυροῦς ἢ χρυσοῦς δίσκος κρεμώμενος ἀπὸ τοῦ λαίμου διὰ πολλῶν καὶ μακρῶν ἀλύσεων Ἡπ. (Θεσπρωτ. Παρχμυθ. κ.ά.)

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκρέπης Ἡπ. (Ἰωάνν. Καναλλάκ.)

γκρι ἐπίθ. ἄκλ. σύνηθ.

1) Φαιόχρους, τεφρόχρους: Γκρι φουστάνι - φόρεμα - κουστουμ - καπέλλο - ροῦχα σύνηθ. Μ' ἀρέσουνε τὰ γκρι ροῦχα Ἀθῆν. 2) Ὡς οὐσ. οὐδ. παραλειπομένης τῆς λ. χρωμα, τὸ φαῖον χρῶμα σύνηθ.: Τρελλαίνομαι γιὰ τὸ γκρι 'ς τὰ ροῦχα Ἀθῆν. Πειρ.

γκρίβα ἐπίρρ. Σκυρ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ἀντιθέτως: Τοῦτοι ὅλο γκριβα πᾶνε.

γκριβάρω ἐνιαχ. γριβάρω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γριβέρω Νάξ. (Βόθρ.) γκριβάρωμα Κυκλ. γριβάρωμα Θήρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Κορων.) γκριβαρίζω Σκυρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. γκριβα.

Α) Ἐνεργ. 1) Συγκρίνω Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Μωρὴ, μὰ μαζὶ τσι γριβάρεις; Ἐχουνε καθόλου μοιάσιμο; 2) Καταγγέλλω Νάξ. (Βόθρ.)

Β) Μέσ. 1) Ἀμιλλῶμαι, συγκρίνομαι Νάξ. (Ἀπύρανθ. Κορων.): Τώρα σεῖς γριβάρεστε ἢ πρὶν θὰ πῇ πλιότερα Ἀπύρανθ. Μωρὴ κασιδιάρα, μὰ μαζὶ μου θὰ γριβάρεσαι; αὐτόθ. 2) Φιλονικῶ Σκυρ.: Ἐναι νὰ μὴ γκριβαρίζεται κανεὶς μὲ τέτοια κούρβα; 3) Φοβοῦμαι Θήρ. Κυκλ.

γκριγκανέλι τό, ἐνιαχ. γκριγκανέλ' Ἡπ. (Ζαγόρ.) γκριγκανέλ' Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) γκριγκανέλι Πελοπ. (Ἡλ. Ὀλυμπ.) γκριγκανέλι Πελοπ. (Ἡλ. Ὀλυμπ.)

Ἐξ ἀμαρτ. οὐσ. γκριγκάνει, κατὰ τὸ τσοκάνει, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ γκριγκ - γκάν, δι' ὀνοματοπ., κατὰ τύπ. ὑποκορ. διὰ τῆς καταλ. -έλι.

Κωδωνίσκος ζῶου ἢ παιγνίου ἔνθ' ἄν.: Ὁλου γκριγκανέλια τό 'χ' τ' ἄλογου τ' οὐ τσέλιγκας Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μιὰ φορεσιὰ μὲ γκριγκανέλια Ἡπ.

γκριγκανίδι τό, Ἡπ. γκριγκανίδι Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. γκριγκάνει, διὰ τὸ ὅπ. βλ. γκριγκανέλι. Ὁ τύπ. γκριγκανίλι κατ' ἀναλογ. πρὸς τὸ δαχτυλίδι.

Γκριγκανέλι, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν.: Εἶδι τί γκριγκανίλι εἶβα 'ς τ' ἀργιὰ τ'; Στερελλ. (Παρνασσ.) Κουδουνάκι καὶ γκριγκανίδια κριμασμένα αὐτόθ.

γκριγκανίζω Ἡπ. γκριγκανίζω Ἡπ. (Ζαγόρ.) γκριγκανίζω Ἡπ.

